

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij Francisci Lamberti Auenionensis

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Tertia. Tertio. Deum, laqueos, id est, flagella, contra impios nunquam frustra tendere, ipsumq[ue] omnia operari.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

FRANC. LAMB. IN AMOS

impossibile sit. Habet autem prædam, cum immutabiliter eos flagellare decernit: & in manu sua habet, quoties, quando & quantum uoluerit cedere eos. Quasi si uero in cubili (pro fouea in parabola capitur) uocem suam aduersum illos mittit, dum immutabilis, quietus, & tranquillus manens, incredulorum, & hostium suorum euersionem prænunciat.

P A R S T E R T I A.

Nunquid cadet uis in laqueum terræ, absque aucupe? Nunquid auferetur laqueus e terra, antequam quid ceperit? Si elanget tuba in ciuitate, & populus non expauescet?

Sensus est: Quemadmodum auis non potest capi laqueo, nisi aucups laqueum extenderit, ita impij non possunt capi in suis iniquitatibus, nisi Deus laqueos suos, nempe gladium, famem, pestilentiam, et alia flagella immiserit. Dum namq; illos punit, quasi laqueos super eos mittit. Hinc dicitur Psalmo. 10. Pluet super peccatores laqueos. Et iudicaturus Deus Pharaonem, Ezech. 32. illi dicit: Expandam super te rete meum. Ecce, quod Dei iudicis,

cia, laquei & retia quaedam sunt. Dum enim super eos nihil tale sperantes ueniunt, et subito in suis iniquitatibus ab eis comprehenduntur, laquei & retia congrue uocantur. Laqueus Dei aduersum Israel fuit, Salmanasar regis Assyriorum exercitus, quem Deus extendit, id est mouit, direxit, & iuuuit, ac per illum captiuum duxit Israel in Assyrios. Sic et per Nabuchodonosor, iudam in Babylonem captiuum duxit. Deus est auceps, & uenator. ipse est à quo prosperitas, aduersitas, malum bonum, sanitas infirmitas, flagella et liberatio ab eis, mors et uita, à quo, per quem, et in quo omnia, ipsi gloria in secula seculorum. Ro. 11. hinc Esa. 45. Ego dominus, & non est alter, formans lucem, & creans tenebras, faciens pacem et creans malum, id est aduersa, Ego dominus faciens omnia hæc. Igitur si ab eo hæc omnia, ipse primus est, qui capit, ædificat, destruit. Nihil sunt omnes exercitus, omnis uirtus et sapientia atq; sublimitas, absq; illo, ideo ipsi soli, honor, benedictio, & laus.

Demum posteaquam ostendit, quod Deus sit, qui laqueum extendit, ad impios capiendos, nunc adserit quod non frustra extenditur ab eo, ipse laqueus, sed capit uersos, quos uult capi, ita ut euadere nullatenus possint, dicitq; Nunquid auferetur & c. hoc est, sicut prudens auceps, non auferit à terra laqueum, quem ad aues capiendas tetendit, nisi primum aliquid ceperit, ita Deus, cum laqueos suos, id est, exercitus, pestem et alia flagella immiserit, illos minime reuocabit, donec impleuerint iudicia sua, &

quos

quos uoluerit, comprehenderint. Per id uoluit inculcare, certitudinem futuræ manus suæ cōtra Israël, nempe, quod esset aduersum illos missurus a Syriis & Chaldeos, qui non essent in terras suas reuersuri, donec captis eorum urbibus. alios in Assyrios, alios in Babylonios transferret. Oportuit enim hæc fieri, adueniente plenitudine temporis quo Deus ab æterno, id fieri decreuit. impossibile nãq; est, ut non fiant omnia, sicut & quando, Deus illa uult fieri. Videmus nostro seculo plurima iudicia Dei, & eadem quidem grauissima, quæ non ob aliud nunc implentur, quam quod aduenit plenitudo temporis, quo Deus, hæc ab æterno implenda præfinit. ideo cum nunc mittit laqueos, non auferuntur, donec capiant, quos eisdem uoluerit comprehendi.

De his sæpe rugijt Deus, per Prophetas suos, sicut paulo ante diximus, qui sicut tuba exaltarunt uocem ad hæc pronuntianda. Sed populus cæcus & inspiens, spernit eos, imò persecutus est, & occidit, ut nulla esset pax prophetis Dei. Proinde aduersum illos subiunxit. Si clanget tuba &c. **Quod.** Populus hic cæcus, duræ ceruicis, & incredulus, spernit et calcat uoces Prophetarum meorum, & negant uentura quæ illi prædixerunt. Sed uenturi dies, quibus uidebunt aduentum hostium, & ob id in eorum uerbis tubis clangetur, sed frustra. Tum recordabuntur, eorum quæ Propheta dixerunt, et expauescent, fugientq; ab eis, mens, uirtus, & consilium. Ciuitates eorum uastabuntur, et in eis ubiq; mala grauissima. Hæc omnia faciã eis.

Si etia

Si erit malum in ciuitate, quod Dominus non fecerit: Quia non faciet Dominus uerbum, nisi reuelauerit secretum suum, ad seruos suos Prophetas.

Nec amplius subiungit, quod ut sciant omnes, quod mala quae ab hostibus, in terris Israë facta fuere, ab eo maxime prodierunt Si erit, inquit, malum in ciuitate, hoc est, in ciuitatibus, quod Dominus non fecerit? Quod Non ipse est, qui facit & creat mala haec, quemadmodum se ea facturum per seruos suos Prophetas prænunciauerat.

Sed qua ratione iungetur hoc. Non erit in ciuitate malum, quod Deus non fecerit, quia non faciet & c. Sic accipe. Non erit malum, quod ille maxime non fecerit, sicut per seruos suos pronunciauit. Supra eum se rugisse per illos dixit. Si autem cupis nosse, qua ratione id per illos prædixerit, haec una est causa potissima est, quod in aeternitate decreuit se maxime à lege data non facturum uerbum, id est rem, opus, aut aliquid, quod non reuelauerit Prophetis suis. Omnia enim prædicta sunt, etiam quae nunc facit, tamen si non omnes capiunt, ubi, per quem, & quando prædicta fuere. Porro haec prophetia capitur de his quorum reuelatio, est Dei Ecclesiae necessaria. Et quisquis est in diuinis literis studiosus et pius, de his ueritatem intelliget. Nihil quod omnino sub caelo reperiet, de quo quantum opus est, saltem in generali, in arcantibus literis non agatur.

Verum obserua, quod hic locus nedum in futuris habet ueritatem, uidelicet quod per Prophetas futura prænunciet, sed etiam

sed etiam de reuelatione operum Dei, tum cum fiunt. Nimirum hæc suis Prophetis nota facit, ut apti sint ministro, ad quod illos adsumpsit. Neq; omnia uni, sed omnibus singulatum eorum cognitionem partitur. O uere magnâ excelsi dignitatem. Non facit quidquam, quam uulget absconditum, quin ubi eius cognitio Ecclesie sancte est necessaria, aut illam promouet, non illud oportune reuelat, seruis suis Prophetis, ut per eos Ecclesie notum fiat. Notâter dixit, seruis suis Prophetis, quod à magistris illis sublimibus atq; sophistis, sapientibus & prudentibus in carne, ac pseudoprophetis, aliena à Dei uerbo querentibus, hæc abscondit. Serui namq; Dei minime sunt, sed serui Diaboli, & sæculi huius. Ceterum paruulis illis, quos non sublimarunt suis gradibus Antichristi prostrata, sed spiritus IESU Christi, in ueros Prophetas seu uerbi ministros (quod idem est. 1. Corin. 14.) unxit et cōsecrauit. His in quâ mysteria, id est, secreta sua nota facit Mat. 13. & Luc. 11.

Leo rugiet quis non timebit? Dominus deus locutus est, quis non prophetabit?

Leo Deus est, cum rugit, id est, cum suam horrendam in incredulos manum prænuñciat, qua illos conerere & euertere decernit. Eius rugitū quis nō timebit? nisi qui fatuus uel incredulus, & omnino absq; iudicio est? Ea timeant pii, & percunt, quod non nisi iuxta carnem illa timeant. Timeant enim, non puro timore, sed ob pœnam. Contra fideles timeant in æternâ salutē, eo quod ex Dei spiritu timeant,

timeant, et ex Fide. At de timore Dei, alibi tractauimus.
 Timēda sūt ergo ab omnibus iudicia Dei, Et hi quos Do-
 minus ad prophetandi munus adsumpsit, ipsum ergo ru-
 guum. quo sua iudicia prædicat, populis inculcare debēt,
 Propt̄ r quod hic dicitur. Dominus Deus locutus est, o-
 stendens suorum iudiciorum ueritatem, quis non prophe-
 tabit? Quod d. Nemo ex ueris Prophetis, silebit, sed omni
 instantia palam faciet decretum altissimi. Quomodo enī
 uert sunt Prophetæ, si quāu opus ē uō cōmone faciūt de
 omnibus populū domini. Deniq; illis est propriū, pa-
 lam facere iudicia eius, ubi norunt quod hæc aliquid faci-
 ant ad gloriam Dei, populū q; salutem. Nam eorum pasto-
 res & ipsi sunt, & super eorum salute aduigilare debēt.

PARS QVARTA.

Audirum facite in ædibus Azoti, & in æ-
 dibus terræ Aegypti, & dicite: Congregami-
 ni super montē Samariæ, et uidete insanias
 multas, in medio eius, et calūniā pariētes in-
 penetrabilis eius. Et nescierunt facere rectū,
 dicit dominus, thesaurizantes iniquitatē, et ra-
 pinas in ædib. suis. Propterea hæc dicit Dñs
 deus. Tribulabit̄ et circūietur terra, et detra-
 hetur ex te fortitudo tua, et diripiēt̄ edes tuæ.

Inuitantur alienigenæ, ut uideāt æquitatem iudiciorū
 Dei, aduersum israel, diciturq; illis, ut uideant insanias
 multas in medio eius, quæ scilicet patenter fiunt, & pau-
 perum oppressionem in absconditis. Quæ oppressio insa-
 nia etiam